

XIV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO a HUDEBNÍHO DIVADLA

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

17. - 22. května 2005

Bazilika Sv. Prokopa - Třebíč

**XIV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO
ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA
FEMAD Poděbrady - Divadelní Třebíč**

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

17. - 22. května 2005

Z pověření Ministerstva kultury České republiky pořádá:

Národní informační a poradenské středisko pro kulturu -
útvár ARTAMA Praha
ve spolupráci s Městem Třebíč

Spolupořadatel:

Svaz českých divadelních ochotníků se sídlem v Praze

Hlavní organizátor:

Kulturní, vzdělávací a informační zařízení Třebíč

SLOŽENÍ ODBORNÉ POROTY

»Předseda poroty

prof., PhDr. Jan Císař, CSc.

divadelní vědec a vedoucí katedry teorie a kritiky na pražské DAMU

»Členové poroty

›**MgA. Kateřina Baranowska**

scénografka

›**Mgr. Alena Exnarová**

ředitelka Muzea loutkářských kultur v Chrudimi

›**MgA. Vladimír Fekar**

dramaturg Městského divadla Zlín

›**prof. František Laurin**

režisér a pedagog pražské konzervatoře

›**Mgr. Milan Schejbal**

umělecký šéf a režisér Divadla ABC v Praze, pedagog pražské DAMU

›**PhDr. Milan Strotzer**

odborný pracovník NIPOS-ARTAMA a šéfredaktor Amatérské scény

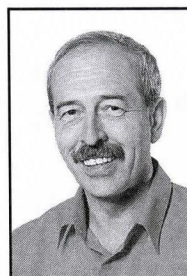
›**Jan Šotkovský**

dramaturg Divadla Tramtárie v Olomouci

»Tajemnice poroty

›**Simona Bezoušková**

odborná pracovnice pro amatérské divadlo NIPOS-ARTAMA Praha

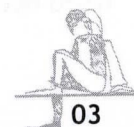
Vážení a milí přátelé amatérského divadla,

festivalu Divadelní Třebíč je v letošním roce čtrnáct let. Ta půvabná mladá dáma má už dávno za sebou první krůčky i dobu bezstarostných dětských her. Před očima nám roste, dospívá, vážní. Postupně získává respekt i obdiv svého okolí.

Přeji této divadelní slečně i Vám všem, kteří letos přijíždíte do Třebíče oslavit její narozeniny, abyste oněch pět květnových dní v našem městě prožili v pohodě a dobré náladě. Všem se Vám nemůže zdařit splnit si své umělecké ambice, ale všem Vám tu může být krásně. A o to se ze všech sil budeme snažit.

Miloš Mašek

starosta města Třebíče

Program Divadelní Třebíče 2005

• Úterý 17. 5. 2005

- 19.00 hod. DS Ampulka Třebíč - *nesoutěžní představení*
Lenka Luptovská, Petr Kousal: ...a málem bych zapomněl

• Středa 18. 5. 2005

- 10.00 hod. Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná
Gabriela Preissová: Gazdina roba
- 13.30 hod. Malá scéna Zlín
Niccolò Machiavelli: Za kapku mandragory
- 15.30 hod. Slavnostní zahájení Divadelní Třebíče
a přivítání hostů a poroty v Malovaném domě
- 18.00 hod. Rozborový seminář
- 20.00 hod. DS Jiráskova divadla Hronov
Jevan Brandon-Thomas: Charleyova teta
- 23.00 hod. Rozborový seminář

• Čtvrtek 19. 5. 2005

- 10.00 hod. ZUŠ Uherské Hradiště Dohráli jsme
Dea Loherová: Modrovous - naděje žen
- 13.00 hod. Rozborový seminář
- 14.00 hod. DS „Hýbl“ KC Česká Třebová
Ray Cooney: Rodina je základ státu
- 18.00 hod. Rozborový seminář
- 20.00 hod. Malá scéna Zlín
Valentin Krasnogorov: Pelikáni v pustině
- 22.30 hod. Rozborový seminář

• Pátek 20. 5. 2005

- 10.00 hod. DS Ty-já-tr Hrobso Praha
William Shakespeare: Mnoho povyku pro nic

- 13.30 hod. Rozborový seminář
- 14.30 hod. DS MSKS Velké Opatovice
Joan Shirley: Vražda sexem
- 18.00 hod. Rozborový seminář
- 20.00 hod. Malé divadlo Kolín
Terry Pratchett, Stephen Briggs: Soudné sestry
- 23.00 hod. Rozborový seminář

• Sobota 21. 5. 2005

- 10.00 hod. Šumavský ochotnický spolek - ŠOS Prachatice
Molière: Don Juan
- 14.00 hod. DS Zmatkaři Dobronín
Maurice Hennequin: Prolhaná Ketty
- 18.00 hod. Rozborový seminář
- 20.00 hod. Divadelní klub Českokrumlovská scéna
Anton Pavlovič Čechov: Racek
- 23.00 hod. Rozborový seminář

• Neděle 22. 5. 2005

- 10.00 hod. Host přehlídky - DS Disk Trnava
Vicen, Janček a kol. Disk: Geniální epocha podľa Schulza
- 11.30 hod. Slavnostní zakončení Divadelní Třebíče a celé Národní
přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady - Divadelní Třebíč 2005
s předáním ocenění a vyhlášením výsledků,
včetně návrhů pro Jiráskův Hronov 2005
- 12.45 hod. Závěrečné setkání účastníků přehlídky
Nové divadlo

Všechna představení Divadelní Třebíče se uskuteční ve velkém sále
Národního domu v Třebíči.
Všechny rozborové semináře proběhnou v malém sále Národního domu
v Třebíči.

Gabriela Preissová
GAZDINA ROBA

Úprava a režie:

Hudba:

Scéna:

Kostýmy:

Zvuk:

Světla:

Dušan Sítek

Zuzana Lapčíková, Vlasta Rédl

Josef Juřík, Jiří Křivánek

rodina Stancová z Vracové, Staňka Bergerová

Jan Pekař

Dušan Sítek

Osoby a obsazení

Eva, krajčírka

Tetka Evina

Mešjanovka, selka

Ktlibovka, selka

Mánek Mešjaný

Samko Jagoš, kožušník

Zuzka, podruhně

Doktor z Hrozenkova

Notářiiska, jeho žena

Huspeka, notář z Prešpurka

Jožka, šohaj

Poluša, jeho frajerka

Žiga, dělník

Rubač, dělník

Baron, majitel dvorce

Baronka, majitelka dvorce

Šohaj

Šohaj

Šohaj

Děvče

Děvče

Děvče

Dělník

Dělnice

Katuška

Alena Balajková

Terezie Hlaváčová

Libuše Voráčová

Olga Juříková

Jan Balajka

Pavel Gabrhelík

Markéta Válková

Jiří Křivánek

Staňka Bergerová

David Zelík

Dušan Hráček

Michaela Hráčková

Vít Polášek ml.

Stanislav Čmelák

Petr Závada

Hana Julinová

David Langer

Dušan Hráček

Marek Herman

Veronika Zavadová

Michaela Hráčková

Zuzana Mrvová

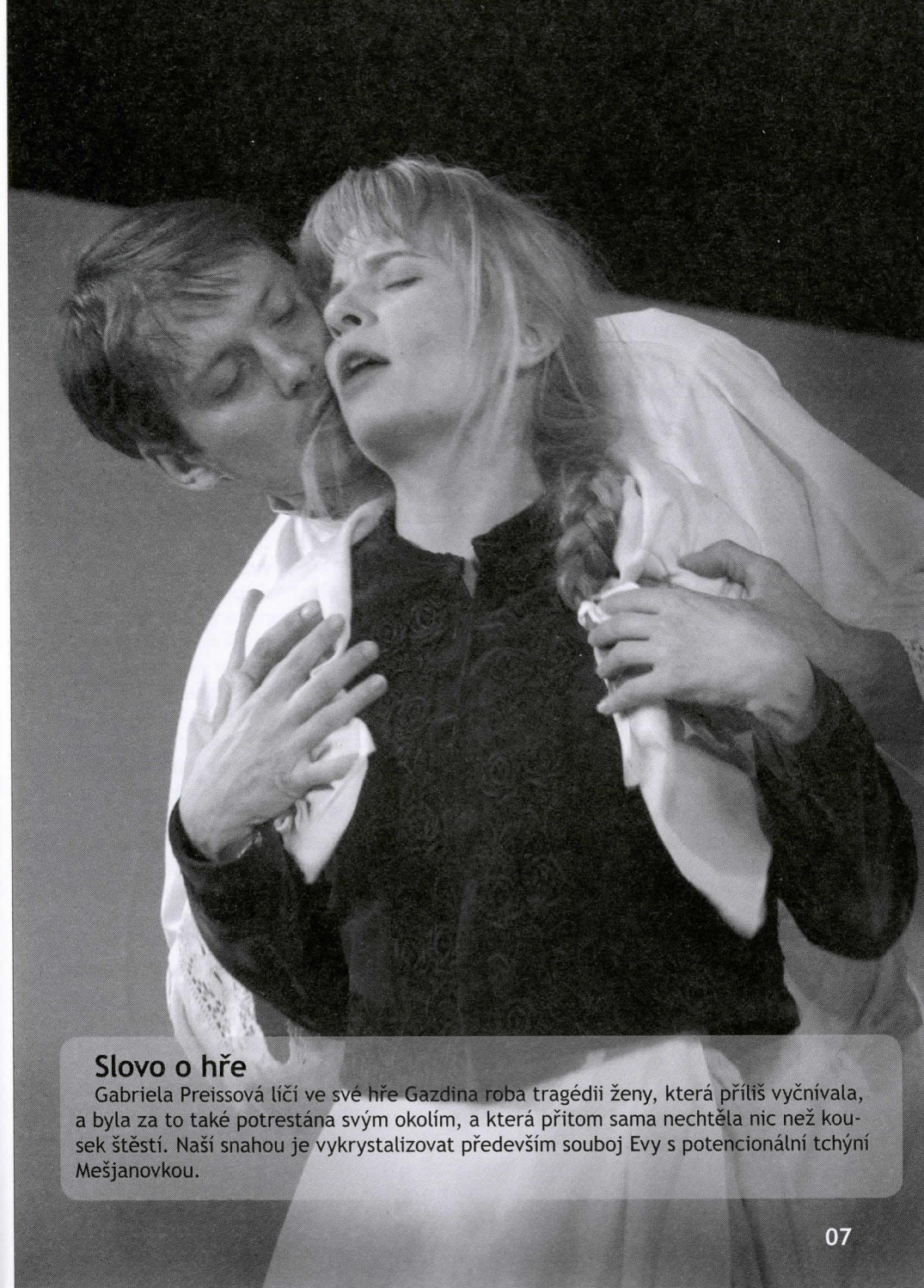
Jiří Křivánek

Staňka Bergerová

Petra Bergerová

• **Středa 18. května 2005 v 10 hod.**

Délka představení 85 min. s přestávkou

Slovo o hře

Gabriela Preissová líčí ve své hře Gazdina roba tragédii ženy, která příliš vyčnívala, a byla za to také potrestána svým okolím, a která přitom sama nechtěla nic než kousek štěstí. Naší snahou je vykrystalizovat především souboj Evy s potencionální tchýní Mešjanovkou.

Jako štít (nebo spíš oběť útoku) si obě vyberou slaboučkého a poddajného Mánka Mešjaného. Dámské zbraně jsou jasné - dokonale odporná Mešjanovka balancující mezi citovým vydíráním, jedovatostmi a nesmlouvavými rozkazy, vůči čemuž se paličatá a místy až nesnesitelně hrdá Eva obrní vírou v Mánkův slib, že si ji, matce a předchozímu závazku navzdory, vezme. Jenže matka je přece jen matka a Mánek, který ne nadarmo říká, že chce být s každým zadobře, začne vymýšlet nedůstojné kompromisy. Eva je rázem odzbrojena, ale než by se smířila s porážkou od Mešjanovky, raději se v návalu zoufalství, potupy, zloby a hlavně nečekaného zklamání vrhne do Dunaje. Stejně umíněný jako Eva je i její muž Samko kožušník. Také nedělá kompromisy a když s Evou nehne po dobrém, zkouší to po zlém. Nedocílil ale ničeho jiného než její věčné zatvrzelosti a nakonec i útěku za Mánkem.

Slovo o souboru

V loňském roce slavil Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné devadesáté páté výročí svého založení. Za tu dobu se na hvozdnenském jevišti vystřídal několik generací ochotnických nadšenců.

V současné době má Kroužek 126 členů a 50 dětí v „herecké přípravce“. Je to dost na to, že má Hvozdná tisícovku obyvatel. Pravdou také je, že obec svým divadlem žije. Jinak bychom nemohli přistoupit k náročné rekonstrukci divadelní budovy, která je naším společným majetkem. Za chodu provádíme úpravy, které si vyžádají částku 4.000 000,- Kč. Bez podpory členů, sponzorů, všech lidí, kteří si naší práci váží, bychom to nedokázali. Po úspěchu s „Maryšou“ ve Vysokém nad Jizerou a na 71. Jiráskově Hronově jsme se na chvíli stáhli z očí odborným porotám, nikoli však našim věrným divákům. Vždyť v divadelní sezóně 2002 jsme uskutečnili 4 premiéry: „Velkou kočičí pohádku“ na motivy Karla Čapka, „Motýly“ Leonarda Gershe, hudební komedii „Noc na Karlštejně“ a vánoční hru „Půjdeme spolu do Betléma“. Odehráli jsme třicet tři repríz Noci na Karlštejně. Hráli jsme na hradě v Malenovicích, v přírodním amfiteátru hvozdnského rybníka, představení na náměstí Míru ve Zlíně navštívilo víc jak 1500 diváků a i další naše vystoupení pod širým nebem byla beznadějně vyprodána. I na letošní rok se plní prázdninový kalendář a s „Baladou pro banditu“ zavítáme na hrad Buchlov, opět na malenovický hrad, hrad v Brumově-Bylnici, náměstí ve Vsetíně, Kroměříži, Zlíně a jinde. K tomu všemu uskutečníme v květnu již V. ročník krajské přehlídky dětských divadelních souborů a souborů hrajících pro děti „Hvozdnský měsíc plný pohádek - Hvozdná 2005“.

Z přehlídky v Němčicích nad Hanou jsme byli v roce 2003 nominováni s inscenací hry Leonarda Gershe Motýli na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Byla to pro nás obrovská radost navštívit opět nám již známá místa. Vítěství v loňském ročníku krajské přehlídky 2004 s Gazdinou robou Gabriely Preissové nás opět poslalo na národní přehlídku, a tu jsme vyhráli, a získali doporučení na Jiráskův Hronov.

Jsm rádi, že se představíme na Divadelní Třebíči. Uděláme vše pro to, abychom výběrovou radu festivalu neklamali. Těšíme se na vás, na náročné festivalové publikum. Snad vás s Gazdinou robou Gabriely Preissové potěšíme na duši.

Malá scéna Zlín

Niccolò Machiavelli ZA KAPKU MANDRAGORY

Režie: Magda Tomečková j.h.
Scéna: Vladimír Komora, Magda Tomečková j.h.
Zvuk: Vladimír Komora
Světla: Vladimír Komora, Petr Hubík, Petra Čilečková

Osoby a obsazení

Kallimach	Marek Mikláš
Syr	Martin Macháček
Pan Mikula	Hubert Kutňák
Ligur	Martin Dominik Polínek
Páter Timotej	Petr Hubík
Sostrata	Jana Pluhařová
Lukrecie	Markéta Gajdušková
Paní	Jana Pluhařová

• **Středa 18. května 2005 v 13.30 hod.**
Délka představení 60 min. bez přestávky

Slovo o hře

Mandragora je první evropskou komedií mravů - komedií, která líčí morálku určité doby, určité společnosti. Mladý kupec Kallimach se zamiluje do Lukrécie, která je manželkou starého impotentního Mikuly Trhloty, který se marně snaží mít potomka. S pomocí parazitujícího bankéře Ligura a obchodnickým duchem obdařeného mnicha Timotea se mladíkovi podaří vetřít do Mikulovy přízně a denně se stýkat s milovanou Lukrécii. Vydává se za lékaře a připraví Lukrécii nápoj lásky z mandragory, který má přinášet plodnost. Mikulovi namluví, že kdo bude spát s Lukrécii první, zemře. S pomocí lsti se tak mladý Kallimach stane jejím milencem. Mandragora je kousavá a žahavá komedie mravů s nespornými divadelními kvalitami: rychlým, dynamickým dialogem, zápletkou zbařenou zbytečných odboček a ženoucí jednání důrazně dopředu, postavami charakterizovanými základními postoji a činy. V 16. století se sice Mandragora netěšila příliš velké oblibě, ale pozdější století v ní objevila dramatický text, jenž má v rozvoji evropské komedie své pevné místo.

Slovo o souboru

Divadelní soubor MALÁ SCÉNA vznikl v roce 1969 při literárně-dramatickém oboru na tehdejší Lidové škole umění ve Zlíně. Prvních dvacet let činnosti souboru je spjato se jmény manželů Navrátilových. Tito Malou scénu založili a otevřeli jí cestu na nejruznější festivaly a také do světa. Žáci školy ►►►

nezůstávali členy jen jednu sezónu a tak se utvořil soubor, který mnohdy fungoval na úrovni profesionálního divadla. Třetí desetiletí souboru znamenalo nástup nových mladých režisérů, tím se také změnil rukopis uváděných představení. V letošním roce se soubor MALÁ SCÉNA osamostatnil od ZUŠ Zlín a stal se Občanským sdružením MALÁ SCÉNA Zlín. Pravidlem však stále zůstává hrát pro mladého a také nejmenšího diváka.

Jevan Brandon - Thomas CHARLEYOVA TETA

Překlad: Zdeněk Vančura

Úprava a režie:

Scéna:

Kostýmy:

Pohybová spolupráce:

Hudba:

Texty písní:

Klavírní doprovod:

Text sleduje:

Představení řídí:

Technická spolupráce:

Miroslav Lelek

akad. malíř Ivan Krejčí

Ing. Zuzana Vlčková

Vendula Štichová

Jaroslav Kasal

Miroslav Lelek

Eva Morochovičová

Dagmar Kolínová, Zuzana Stárová

Marcela Špreňarová

Michal Kops, Josef Weber, Dagmar Kolínová

Osoby a obsazení

Jack Chesney

Brasset

Charles Wykeham

Lord Fancourt Babberley

Kitty Verdunová

Amy Spettigová

Plukovník sir Francis Chesney

Stephen Spettigue

Dona Lucia d'Alvadores

Eva Delahayová

Profesorský sbor

Richard Kašpar

Pavel Zuzek

Daniel Zabal

Ivo Hambálek

Vendula Štichová

Markéta Lelková

Lubomír Červený, František Pivoňka

Karel Tošovský

Marcela Poppelková

Markéta Machová

Jaroslava Červená, Věra Kříčková, Renata Lelková,

Radek Podola, Josef Weber, Jan Mach

• Středa 18. května 2005 ve 20 hod.

Délka představení 120 min. s přestávkou

Slovo o hře

Proč (zrovna ta bláznivá) Charleyova teta? Odpovím: Proč ne! Ale to by bylo málo do programu, který si vždy rádi před začátkem představení přečteme, a chceme tam nalézt o čem ta hra vlastně je. Proto se na úvodní otázku sluší odpovědět inteligentněji a věcněji.

V posledních letech se mi zdá, a naše činění to jasně potvrzuje, že hronovský divadelní soubor komediím rozumí, že na ně má a umí je. Ať už jde o Molièra, Nestroye nebo právě Brandona-Thomase. To je dáno samozřejmě dvěma hlavními a jednou vedlejší podmínkou. Za prvé dramaturgickým výběrem, který má u amatérů na svědomí téměř vždy (ten blázen) režisér. ▶▶▶

Za druhé, a to bych řekl především, generačními a uměleckými dispozicemi celého divadelního ansámblu (taký jsou blázni, nejenom já). Nu a ta vedlejší podmínka, která je však ze všech nejdůležitější, je prostor a místo, kde je možno tuto bohubilou činnost provozovat. A to, zaplat' pánbůh, v Hronově bylo a je.

Ne, že bych již dnes nepošilhával po vážnějším žánru, ale jsme tu a budeme tu nyní ve společnosti Charleyovy tety, konverzační komedie postavené na záměně osob, jež má na svědomí většinu komických situací. Jimi je protknut celý velmi jednoduchý, někdy až bláznivý a naivní příběh o lásce dvou (vlastně tří) studentů oxfordské univerzity, ke svým dívkám, pro které jsou schopni čehokoli. Třeba i podvodu, do kterého je uvrhne náhoda, vlastně jedna ze zmíněných situací, ale který nakonec tak strašným podvodem není, neboť je konán ve jménu již zmíněné lásky a dobra.

A v zájmu lásky, dobra a hlavně legrace vznikla naše verze Charleyovy tety, která dala souboru opět příležitost ukázat, že platí to, co jsem o několik řádků výše řekl.

To je tedy moje odpověď na otázku „proč“.

Moc a moc mě těší, že naše teta došla svého cíle. Kráčela velmi pozvolna, ale pílí všech zúčastněných nakonec přece jen doklusala do svého finále a Vy budete ti, kteří rozhodli, zda její cesta nebyla marná.

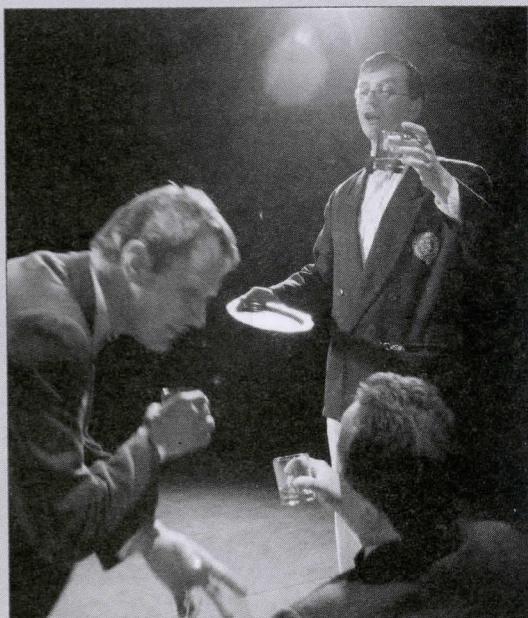
Hereckými i pěveckými výkony budeme opět (jako blázni) bojovat o Vaši přízeň, která pro nás je nezbytná a zavazující. Srdečný dík za ni.

Mirek Lelek

Slovo o autorovi

JEVAN BRANDON-THOMAS (1849-1914)

Narodil se roku 1849 v anglickém přístavním městě Liverpoolu. Vyučil se truhlářem a pracoval v loděnicích. Od roku 1879 se živil jako člen různých kočovných divadelních společností. Rád zpíval a recitoval na lidových slavnostech a zábavách. Jako charakterní herec a komik působil v divadlech londýnského West Endu. Coby představitel veseloherních postav si získal velkou popularitu. Přesto byl považován pouze za průměrného herce. Stal se autorem několika divadelních her, frašek a komedií. Z nich nejslavnější je právě Charleyova teta, kterou napsal v roce 1892. Oběhla několikrát doslova celý svět a stala se předlohou pro řadu dalších zpracování. Jevan Brandon-Thomas je právem považován za jednu z významných osobností divadla viktoriánské éry, na jejímž sklonku v roce 1914 umírá.

Divadelní soubor ZUŠ Uherské Hradiště Dohráli jsme

Dea Loherová

MODROVOUS - NADĚJE ŽEN

Režie, scéna, výprava:

Hana Nemravová

Osoby a obsazení

Jindřich
Slepá
Julie
Anna
Judith
Tanja
Eva
Christiane

Vojtěch Johaník
Lucie Romanová
Radka Bečicová nebo Soňa Šafaříková
Jitka Čilečková
Eva Burešová nebo Veronika Miklíková
Tereza Říhová nebo Eliška Uříčářová
Ivana Gronesová nebo Jana Hoferková
Barbora Říhová

Zvuk, hlas z reproduktoru:

Stanislav Nemrava, jeho děti a přátelé

• **Čtvrtek 19. května 2005 v 10 hod.**

Délka představení 70 min.

Slovo o souboru

Divadelní soubor Dohráli jsme působí již přes deset let při Základní umělecké škole v Uherském Hradišti. Tvoří jej několik skupin nejrozličnějšího věkového složení. Skupina, která se podílí na představení Modrovous - Naděje žen se až dosud věnovala převážně dramatizacím literárních předloh s dívčí tematikou. Představení Pět holek na krku a Naša Divá Bára mohli vidět diváci celostátní přehlídky dětských divadel Dětská scéna. Scénické provedení Bradburyho povídky Dubnová čarodějka se předloni objevilo na Wolkrově Prostějově. Hra Dey Loher je první původní dramatickou předlohou, po které soubor sáhl.

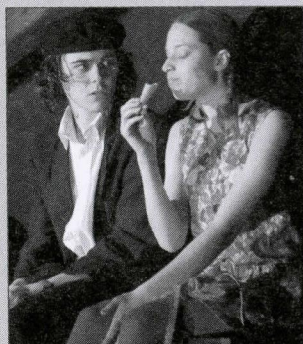
Slovo o autorovi

Dea Loher je současná německá dramatička, žijící v Berlíně. Její hry jsou uváděny nejen v Německu, ale po celém světě. Hlavním tématem, kterému se ve svých hrách věnuje, je téma viny. Její hrdinové se pokoušejí postavit čelem svému osudu, vymanit se všednosti. Nejsou to hrdinové - bojovníci v pravém slova smyslu. Nerozumějí sami sobě, svým tužbám, natož světu kolem sebe. Jejich marné pokusy o cosi jsou předem odsouzeny k zániku, přesto se odmítají podrobit.

Slovo o hře

Postava hlavního hrdiny, Jindřicha Modrovouse, je jen velmi vzdáleně inspirována Perraultovým démonickým mužem s modrou bradou. Jindřich je zcela průměrný, nesportovní prodáváč obuvi, muž bez představ, fantazie, prostý i těch nejmenších tužeb. Bez vlastního přičinění se setkává se sedmi ►►►

naprosto odlišnými ženami, které mají jedno společné - touží po velké lásce, lásce, pro kterou by mohli zemřít. Jindřich jejich touhu naplňuje, ale jen jaksi mimochodem, téměř v sebeobraně... Protipólem titulního hrdiny je Slepá, jejíž příběh, který se proplétá s Jindřichovým, v závěru převrací celou strukturu hry, hry o střetu mužského a ženského principu v kontextu závěru 20. století, naruby.

Původní předloha byla výrazně krácena pro potřeby souboru. Postavy Vran se na scéně objevily, protože tam prostě být musí.

Divadelní soubor „Hýbl“ při KC Česká Třebová

Ray Cooney

RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

Překlad:

Břetislav Houdek

Režie:

Lubomír Hýbl

Návrh scény:

Marta Demelová

Realizace scény:

Zdeněk Zikán, Josef Coufal, Ota Dobrovský ml.

Světla:

Jan Mrštín

Zvuk:

Jan Jasanský

Kostýmy:

Vlasta Kreuzová, Anna Troupová

Inspice:

Ludmila Umová

Náповěda:

Hana Vítková

Osoby a obsazení

Dr. David Mortimore
Dr. Mike Connolly
Rosemary Mortimorová
Dr. Hubert Bonney
Vrchní sestra
Sir Wiloughby Drake
Jane Tateová
Zdravotní sestra
Leslie
Seržant
Bill Lesley
Matinka

Jiří Jireš
Bedřich Ducháček
Alena Hýblová
Zdeněk Zikán
Zuzana Soukupová
Josef Coufal
Hana Válková
Markéta Indráčková
Miroslav Konvalina
Miloš Beran
Miloš Němec
Vlasta Kreuzová

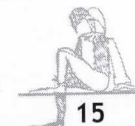
• Čtvrtek 19. května 2005 ve 14 hod.

Délka představení 120 min. s přestávkou

Slovo o souboru

Divadelní soubor „HÝBL“ při Kulturním centru Česká Třebová byl založen v roce 1880 a od té doby nikdy nepřerušil svou činnost. Stal se velmi rychle nejvýznamnějším divadelním souborem v České Třebové, a to v dobách, kdy ve městě byla ochotnických souborů celá řada.

Po druhé světové válce zde zůstaly významné soubory dva, vedle „Hýblu“ to byl dramatický odbor Sokola. Ten byl po roce 1948 zrušen, došlo ke sloučení, a tak vznikl jeden z nejlepších ochotnických souborů tehdejšího Pardubického kraje. Jeho síla se projevila v padesátých letech dvojí účastí na Jiráskově Hronově s inscenacemi Klímovy hry „Štěstí nepadá z nebe“ v režii M. Chudého a Jiráskova „Pana Johaneše“ v režii B. Routka. Herečtí protagonisté souboru ►►►

O. Bittl a B. Routek si z Hronova odvezli ceny za herecké výkony, inscenace Štěstí ne padá z nebe byla považována za neoficiálního vítěze Jiráskova Hronova v tom roce. V té době se soubor odvažil inscenovat i Schillerova Dona Carlose, se kterým se dostal na národní přehlídku do Svitav. Představitel jedné z hlavních rolí, B. Routek, v té době i velmi úspěšně zaskakoval za nemocného herce v téže roli v inscenaci Východočeského divadla Pardubice. Potřetí se soubor ocitl na Jiráskově Hronově v letech sedmdesátých se hrou A. Volodina „Dulcinea z Tobosu“ v režii A. Gregara a představitelka titulní role opět přivezla domů cenu za ženský herecký výkon.

Divadelní soubor Hýbl vždy pěstoval divadlo tradiční, repertoárové, herecké. Když byl koncem sedmdesátých let na krátkou dobu zavlečen na cestu divadla studiového typu, zaznamenal ve svém středu těžký rozkol za současného citelného poklesu zájmu ze strany třebovské divácké veřejnosti.

V posledních letech soubor opět konsolidoval své síly, především herecké, a má za sebou celou řadu úspěšných představení, namátkou Jiráskovu Lucernu, Boučkovu Noc pastýřů, Shakespearův Večer tříkrálový, Dumasovy Tři mušketýry, Vrchlického Noc na Karlštejně. Inscenační výsledky nebyly vždy vyrovnané, nicméně divácký ohlas byl velmi příznivý.

Úspěch dnešní inscenace je pro soubor velmi povzbudivý, toto představení zhlédlo jen v České Třebové na 1 500 diváků. Lze tedy předpokládat, že jak dramaturgický výběr hry, tak i inscenační postupy naznačují cestu, kterou, navazující na třebovské divadelní tradice, dosahujeme divácké úspěšnosti, což vždy bylo naší hlavní metou.

Slovo o hře

Podle odborníků zatím nejlepší komedie veleúspěšného a po celém světě uváděného autora se odehrává v čase Vánoc v nejmenované anglické nemocnici, jejíž provoz je ohrožen tím, že personál se současně věnuje přípravě na vánoční besídku a přípravě projevů na mezinárodní lékařskou konferenci, která se koná v areálu nemocnice. A aby toho nebylo málo, objevuje se mladík, jemuž je v patách policie. Pátrá po svém otci, jímž má být jeden z lékařů ústavu. V nastalém chaosu se ovšem může nejeden z diváků cítit právem jako v nemocnici české.

Anglický humor je údajně suchý, nicméně veselohry anglického komika, režiséra a komediografa Raye Cooneyho působí jako svěží sprcha, která neuvěřitelným tempem vtípů a vršících se zápletek dosahuje intenzity skotského střiku. Záměrem tohoto autora není nic víc - ale také nic míň! - než publikum bavit. Že se mu to daří, vědí nejen Angličané, ale i diváci po celém světě.

Malá scéna Zlín

Valentin Krasnogorov PELIKÁNI V PUSTINĚ

tři tragikomické aktovky

Překlad: Peter Scherhauser

Režie: Jan Leflík

INSCENACE JE VĚNOVÁNA PETERU SCHERHAUSEROVI

Scéna a kostýmy:

kolektiv

Choreografie:

Hana Vašková, Kristýna Křemenová

Zvuk:

Vladimír Komora

Muzika:

Ladislav Mrlík a Michal Nyman, Jiří Bulis,

Bernie Wayne a Lee Morris

Světla:

Lubomír Kočenda

Foto:

Blanka Šmejdocvová

Celkové technické zabezpečení Vladimír Komora

Osoby a obsazení:

PŘEDSCÉNY:

Pelikáni:

Hana Vašková, Kristýna Křemenová, Pavel Kundera

Hlasy Pelikánů:

Petra Hřebíčková, Pavel Vacek

> SÓLO PRO DVA HLUCHÉ

Muž:

Miroslav Dosoudil

Žena:

Renata Švrčková

Celkové ozvučení:

Ondřej Goňa, Petr Hubík

> POVĚZ MI O ČEM SNÍŠ

Muž:

Martin Dominik Polínek

Žena:

Petra Ševců

Divka:

Hana Vašková nebo Kristýna Křemenová

Stěhováci, pohřebáci, společnost a jiní: Ondřej Goňa, Pavel Kundera,

Petr Hubík, Miroslav Dosoudil, Renata Švrčková

> PELIKÁNI V PUSTINĚ

Muž:

Petr Hubík

Doktor:

Miroslav Dosoudil

Žena:

Renata Švrčková

Host:

Pavel Kundera

Stařenka:

Petra Ševců

• Čtvrtek 19. května 2005 ve 20 hod.

Délka představení 80 min. bez přestávky

Slovo o autorovi

Jméno Valentina Krasnogorova je dobře známé divadelním návštěvníkům Ruska i ostatních zemí. Jeho hry jsou vřele přijímány jak odbornou kritikou, tak publikem. Do roku 1992 byl prezidentem Petrohradské asociace dramatiků. V současné době žije v Izraeli.

Kreativní dramatické schopnosti autora dokáží obsáhnout široký divadelní žánrový obrouk. Ostrá satira, velký smysl pro humor - groteskní i absurdní, lyričnost a znalost lidského srdce - to jsou hlavní znaky Krasnogorových divadelních her. Napětí a konflikty jeho děl jsou dány stylem živého a jednoduchého dialogu, dynamikou a intenzivní akcí. Autor s oblibou používá paradoxní situace a neobvyklé zápletky, aby vtáhl čtenáře a diváky do jeho smyšlených světů.

Hry Krasnogorova jsou na stálém repertoáru mnoha divadel a někdy dosahují stovek repríz. Jsou publikem nadšeně přijímány. Divadelní kritici poznamenávají, že „Krasnogorovy hry jednoduše překračují hranice“. I proto jsou mnohé z nich překládány do cizích jazyků a hrány v divadlech, rádiích a televizích v zemích po celém světě.

Pozn. Radikulitida - zánět míšního kořene

Slovo o hře

Hra o neschopnosti naslouchat si, samotě v nás i kolem nás a o snech. V tragikomických aktovkách ruského dramatika zažijeme tři příběhy. V prvním se v nedělním ránu probouzejí manželé, mezi nimiž se ovšem vytvořila průhledná stěna, přes kterou neslyší jeden druhého, a kterou ani jeden z nich nedokáže překročit. Druhá část je obrazem soužití manželů - a také soukromých snů a tužeb každého z nich. Dvě bytosti, dva ostrovy... pod jednou střechou. Ve třetí aktovce se jeviště stane současně několika světy, kde paralelně probíhají příběhy lidí, jejichž život je poznamenáno samotou.

Divadelní soubor Ty-já-tr Hroboso Praha

William Shakespeare

MNOHO POVYKU PRO NIC

Překlad: Martin Hilský
Režie: Luděk Horký
Režijní spolupráce: Jana Kobesová
Scéna a kostýmy: Dominika Schönová

Výběr hudby: Hroboso...

...s přihlédnutím k některým populárním „kouskům“ televizní a filmové tvorby...

Světla: Markéta Jurná/Bára Mišíková, Mikoš Tyc
Zvuk: Jana Kobesová/Kateřina Tyllarová
Produkce: Kateřina Tyllarová
Realizace výpravy: Dominika Schönová, Jana Kobesová, Kateřina Tyllarová, Jana Pleskačová, Adam Ondřík a Hroboso

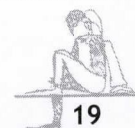
Osoby a obsazení

Don Pedro, kníže	Martin Čepelík
Benedick, dvořan dona Pedra	Jakub Tvrdek
Claudio, dvořan dona Pedra	Luboš Přivozník
Don John, nevlastní bratr dona Pedra	Adam Ondřík
Borachio, přívrženec dona Johna	Mikoš Tyc
Konrád, přívrženec dona Johna	Jiří Hlášek
Leonato, guvernér	Radek Šedivý
Héro, jeho dcera	Ondřej Pečený
Beatrice, sirotek, jeho neteř	Jana Pleskačová
Antonio, bratr Leonata	Týna Tyllarová
Margarete, komorná Héro	Kristýna Černá
Ursula, komorná Héro	Petra Kocmanová
Mnich Francis	Pavel Richta
Dogberry, velitel stráže	Béla Fuková
Verges, Dogberryho pobočník	Kateřina Tyllarová
Chlapec*)	Jana Blažková
	Kateřina Velichová
	Jiří Hlášek
	Radek Šedivý
	Kryštof Mende
	Ondřej Lechnýř
	Jiří Panžner**)

*) Příležitostná postava mimo jakoukoli koncepci. **) Příležitostný herec mimo jakoukoli postavu.

• **Pátek 20. května 2005 v 10 hod.**

Délka představení 105 min. bez přestávky

Slovo o souboru

Hrobeso je generační divadelní soubor z pražského, konkrétně holešovického, divadla Radar. Vzniklo před devíti lety, kdy jeho aktérům nebylo v průměru víc než třináct let. Postupně nastudovalo pohádkovou komedii Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka Lochneska, dále Verše psané na vodu, Písň Vrbových proutku, Malou mořskou vilu Františka Pavlíčka, Purpurový ostrov Michaila Bulgakova, Blázinec v prvním poschodí F. F. Šamberka, Monology Milana Kundery a Shakespearův Sen noci svatojánské. S poslední jmenovanou inscenací se zúčastnilo národních přehlídek Popelka Rakovník a Šrámkův Písek a mezinárodní přehlídky Jugendtheatr 2. 3. v Rakousku. Dále nastudovalo jednoaktovku Raye Bradburyho Nádherný zmrzlinový oblek. V současné době má na svém repertoáru Sex noci svatojánské Woodyho Allena, klasickou ruskou pohádku O překrásné Vasilise a Shakespearovu komedii Mnoho povyku pro nic. Nově připravuje dramatický text Martina Crimpa Pokusy o její život. Hrobeso vede Luděk Horký společně s Kristýnou Černou. Druhou režisérkou souboru je Jana Kobesová. Hrobeso hraje pravidelně od října do června v divadle Radar.

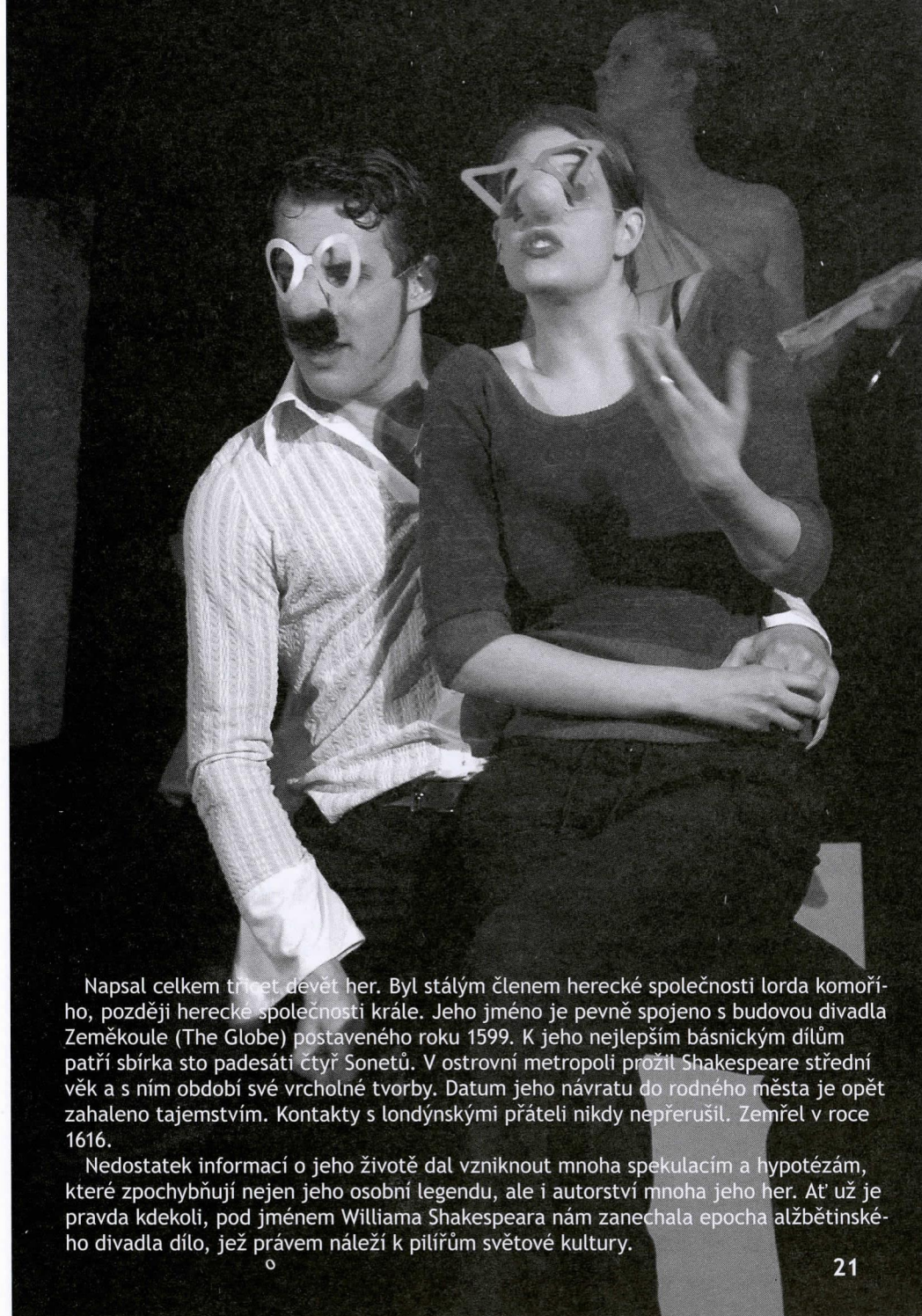
Hrobeso je součástí Dětského dramatického souboru TY-JÁ-TR, který založila v divadelní sezóně 1988-89 Radka Tesárková. V současné době má necelých dvě stě členů ve věku od čtyř do třiceti let. Součástí souboru je několik dramatických kroužků, divadelní soubor dětí, studio pohybového divadla a amatérské divadlo dospělých herců. Internetové stránky Ty-já-tru najdete na adrese <http://www.ty-ja-tr.cz> a faxovat nám můžete na číslo: 220 800 571. Zřizovatelem souboru je Dům dětí a mládeže Praha 7.

Slovo o hře a inscenaci

...Povyku mnoho jako v sitcomu a pro nic jako v telenovele. Populární hudba, nezávazné flirty, závazné sázky. Zlatý život zlaté mládeže! Ale pozor: Jednou jsi in a jindy out. Měj to pod kontrolou! Bud' ve střehu! A ještě něco: Slyšel jsi už o intrikách uvnitř rodinných kartelů? Ne? Tak jsi vůl. Věděl to o tobě už Shakespeare...

Slovo o autorovi

William Shakespeare se narodil roku 1564 ve Stratfordu nad Avonou. Malé městečko ve wawrickshirském hrabství mu bylo domovem po celé dětství i v době dospívání, o které máme jen málo zpráv. Shakespearův otec byl obchodníkem s vlnou, výrobcem kožených rukavic a vlastníkem několika pozemků. Kromě toho zastával různé společenské funkce včetně úřadu starosty a vychovával osm dětí. Když bylo Shakespearovi čtrnáct let, začal se jeho otec veřejného života stranit. S nejstarším synem Williamem dlouho počítal jako s budoucí hlavou rodiny. V osmnácti letech se Shakespeare oženil s Annou Hathawayovou, se kterou měl postupně tři děti. O tom, kdy a proč opustil rodinu a odstěhoval se do Londýna, existují jen dohady. První doloženou zprávu o Shakespearově pobytu v hlavním městě máme z roku 1592. Mezi londýnské profesionální divadelníky se Shakespeare zařadil nejprve v profesi herce. O své místo na poli dramatické tvorby musel bojovat. Byl považován za opovážlivého herce, který má tu drzost srovnávat svůj blankvers s díly tehdejších renomovaných londýnských dramatiků. Na rozdíl od jiných dramatických autorů své doby sice neprošel univerzitním vzděláním, zato měl nebývalý úspěch u diváků a tudíž i u divadelních ředitelů. V Londýně zůstal nejméně dvacet let. Byl hercem, dramatikem a spolujednatelům jedné z nejlepších divadelních společností. ►►►

Napsal celkem třicet devět her. Byl stálým členem herecké společnosti lorda komořího, později herecké společnosti krále. Jeho jméno je pevně spojeno s budovou divadla Zeměkoule (The Globe) postaveného roku 1599. K jeho nejlepším básnickým dílům patří sbírka sto padesáti čtyř Sonetů. V ostrovní metropoli prožil Shakespeare střední věk a s ním období své vrcholné tvorby. Datum jeho návratu do rodného města je opět zahaleno tajemstvím. Kontakty s londýnskými přáteli nikdy nepřerušil. Zemřel v roce 1616.

Nedostatek informací o jeho životě dal vzniknout mnoha spekulacím a hypotézám, které zpochybňují nejen jeho osobní legendu, ale i autorství mnoha jeho her. Ať už je pravda kdekoli, pod jménem Williama Shakespeara nám zanechala epocha alžbětinského divadla dílo, jež právem náleží k pilířům světové kultury.

Joan Shirley
VRAŽDA SEXEM

Režie:

Pavel Petrželka

Osoby a obsazení

Bernie
Nicol
Tetička Dot
Angie
Val
Sebastian
Polly
Bill

Pavel Petrželka
Blanka Volgemutová
Jiřina Rádová
Martina Ondrová
Romana Krejčířová
Milan Dostál
Vlad'ka Holásková
Petr Foreth

Autorská práva zastupuje DILIA

• **Pátek 20. května 2005 ve 14.30 hod.**

Délka představení 100 min. bez přestávky

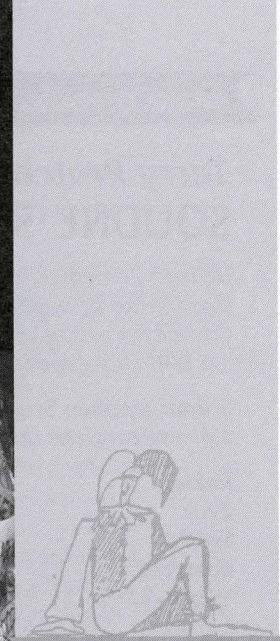
Slovo o souboru

První zmínky o opatovickém divadle jsou z roku 1894, kdy vznikl kroužek při pěveckém sdružení Hlahol, a od tohoto roku pokračuje prakticky bez přerušení, pod různými hlavičkami, podnes. Pod Městské středisko kulturních služeb patří ochotníci od roku 1992, ale i před tímto datem se těšili vstřícnosti a pohostinnosti města. Jednotlivé tituly reprizuje soubor zhruba 15x, převážně pro vesnického diváka. Potěšujícím konstatováním je fakt, že zaznamenáváme silný návrat diváků do hlediště.

Slovo o hře

Krize manželství neúspěšného spisovatele, návštěva bývalé milenky, bláznivá tetička, nesnesitelná pacientka, nový lékařský praktikant a především nečekaná smrt neznámého muže během „odpočinkového“ víkendu promění tichý dům v bláznivý kolotoč nečekaných situací.

Soubor s tímto titulem neusiluje o žádné vyšší cíle, snaží se pobavit diváka a sebe. Z dosud odehraných představení nikdo neodešel, tak snad...

Terry Pratchett SOUDNÉ SESTRY

Úžasná Zeměplocha ožívá!
Osud krále se naplňuje!
Čarodějky přicházejí!
...a Will Shakespeare se diví!

Scénář Stephen Briggs v překladu Jana Kantůrka
a **dramaturgické úpravě** Hany Burešové a Štěpána Otčenáška

Režie: Martin Drahovzal
Zvuk: Jiří Němeček
Světla: David Hladík, Jakub Vokřál
Kostýmy: Milena Špinková a Malé divadlo
Výprava: Malé divadlo

Hrají:

Gyta „Stařenka“ Oggová - čarodějka
Esmeralda „Bábi“ Zlopočasná - čarodějka
Magráta „Magráta“ Česneková - čarodějka
Verence - zemřelý král Lancr
Leonel Felmet - vévoda Lancreský
Lady Felmetová - jeho žena
Lady Felmetová - jeho žena
Královský šašek
Smrt, Zbrojnoš, Žeňa Vínozpěv - principál
Kancleř, Zbrojnoš, Mášrecht - dramatik
Seržant, dospělý Tomjan, Zbrojnoš, prchající Voják
paní Vínozpěvová, Lupič, Herec
živý Voják, Herec
mrtvý Voják, Herec
Klíčník, přežívající Voják, Herec

Eva Koberová
Lada Kohotová
Milena Špinková
Václav Bartoš
Martin Drahovzal
Anna Uhlíková
Hana Marešová
Jiří Chum
Jakub Veselý
Lukáš Dědek
Lukáš Janeček
Nikol Kiššová
Kateřina Pánková
Markéta Černá
Lenka Tumová

Inscenace vznikla za finanční pomoci Fondu kultury Středočeského kraje, Městského úřadu v Kolíně a firmy Profitall Kolín

• **Pátek 20. května 2005 ve 20 hod.**

Délka představení 130 minut s přestávkou

Slovo o hře

Kdo zná vtipná vyprávění Angličana Terryho Pratchetta O Úžasně Zeměploše, je v příběhu Soudných sester jako doma. Kdo je nezná, nemusí hned házet kosu do žita. Převelice zamotaný a ve zběsilem tempu postupně rozplétaný děj je totiž vypůjčen od jiného Angličana - Shakespeara. ▶▶▶

Jeho slavné drama Mackbeth, v němž vedle zavražděných a šílených vládců vystupují i tři ohydné čarodějnice, je v Soudných sestrách postaveno na hlavu i s kloboukem.

A pokud neznáte ani Macbetha, nevadí. Bavte se bláznivým příběhem, v němž se tři svérázné čarodějky snaží zabránit úchylnému vévodovi a jeho ženě v uchopení moci v království. Že jim situaci zkomplikuje ztracený královský syn Tomjan, šašek, kupa herců a jiných postav, to už k podobným příběhům patří.

Toto představení je nejnáročnějším projektem Malého divadla, a to nejen kvůli jeho délce (dvě a půl hodiny, ale nebojte, bude přestávka), ale i kvůli technickému zázemí. Pustili jsme se s ním na pro nás dosud neznámou půdu "velkého divadla"! A doufáme, že se vám výsledek našeho několikaměsíčního snažení bude líbit. Neboť jak praví klasi-
k: "Svou snahou nahradíme, kde um chybí".

Slovo o souboru

Malé divadlo má v Kolíně dlouholetou tradici, kterou začali tvořit nadšenci už v první polovině 60. let v prostorách tehdejší Tatry. Později se divadlo přesunulo na Husovo náměstí, kde tři desetiletí těšilo dětské publikum svými pohádkami. Na začátku devadesátých let, po krátké mezipauze ve zkušebně Městského divadla a generační výměně, zakotvil omlazený soubor na Zámecké v Domě dětí a mládeže Kolín. Zde vzniklo posledních šest představení včetně premiérových Soudných sester, a zde soubor hraje a zkouší doposud.

Díky kompletní generační proměně začínalo Malé divadlo v polovině 90. let takřikajíc od píky a všichni jeho členové se herectví učili za pochodu. Přesto se soubor postupně snažil zvedat laťku a bavit diváky svým svérázným humorem. Ať už to bylo v barvotiskové Nejkrásnější válce, werichovské variaci Balada z hadrů, psychiatrické crazy Harvey a já nebo duchařských Strašidlech Cantervillských, s nimiž se loni pracoval na národní přehlídce amatérského divadla v Třebíči. Svými inscenacemi rozesmává diváky nejen v Kolíně, ale i na zájezdech v celém regionu. Řadami Malého divadla prošly za dobu jeho existence desítky ochotníků, kteří se natrvalo zapsali nejen do historie souboru, ale kolínské kultury vůbec.

Dnešní Malé divadlo na jejich činnost navazuje svými představeními i chutí dělat takové divadlo, které by společně bavilo diváky i herce.

A budeme si přát, ať se vám líbí.

Jean - Baptiste Poquelin - Molière DON JUAN

Úprava a scénář: Jaromír Hruška
Režie: Jaromír Hruška
Hudební dramaturgie: Jaromír Hruška
Světla: Josef Vařílek
Zvuk: Ondřej Elčknér
Inspice: Marta Haklová

Osoby a obsazení

Don Juan	Miroslav Gros
Sganarel, sluha Dona Juana	Jana Levá
Elvíra, choť Dona Juana	Zuzana Horová
Gusma, její služebná	Jana Němečková, Emilie Popielová
Dona Carla, Elvířina sestra	Eva Kuttenbergová, Jana Kubičková
Malý bratr Elvíry a Carly	Jindřiška Horová
Don Luis, otec Dona Juana	Jaromír Popiel
Perlička, venkovská dívka	Lucie Kuttenbergová
Mušlička, venkovská dívka	Vendula Kučerová, Eva Matysová
Petrík, Perliččin nápadník	Jan Ptáček
Pan Neděla, věřitel	Vratislav Škorpil
Komturův přízrak	Jaromil Popič
Smrt	Marta Haklová
Lupiči	Jakub Švábek, Matěj Bolek, Ondřej Tichý, Petr Koritenský

• Sobota 21. května 2005 v 10 hod.

Délka představení 120 min. s přestávkou

Slovo o souboru

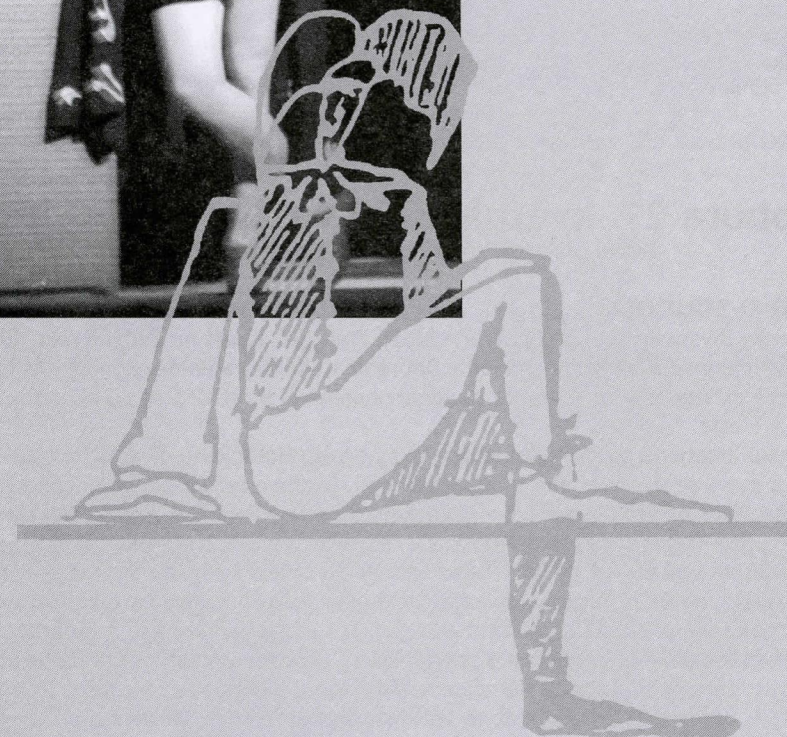
Šumavský ochotnický spolek vznikl v roce 1992 jako pokračovatel dnes již téměř osmdesátileté tradice prachatického ochotnického divadla. Za dvanáct let svého působení ŠOSáci uvedli třicet her a pohádek. Kromě ryze divadelní činnosti spolek pořádá, nebo se podílí na organizaci různých kulturních akcí v Prachaticích. V letech 1999 - 2001 pořádal ŠOS divadelní dílnu „Na zkoušku“, kterou prošli mnozí ochotníci nejen z Jižních Čech. V roce 2003 ŠOS přizval ke spolupráci Jaromíra Hrušku, absolventa DAMU, oboru režie. Z této spolupráce vzešla hra Proti větru (Nahniličko), která přinesla nový vítr do tehdy lehce stojatých ŠOSáckých vod. S Nahniličkem byl Šumavský ochotnický spolek v roce 2004 nominován na Jiráskův Hronov.

Spolupráce prachatických ochotníků s režisérem Hruškou pokračuje i nadále, 22. června 2004 měl ŠOS premiéru Moliérova Dona Juana v Hruškově úpravě a režii. ▶▶▶

Slovo o hře

Jedna z nejméně úspěšných komedií velikána světové dramatické literatury J.B.P. Moliéra. Komédie líčí milostné výboje a eskapády zhýralce a rutinéra lásky Dona Juana, který znovu a znovu dobývá a láme ženská srdce. Don Juan spolu se svým věrným sluhou Sganarelem ovlivňuje životy a osudy žen, které mu podlehlly. Neuvědomuje si však, že tak svými činy neodvratně pečeti i osud svůj.

Maurice Hennequin PROLHANÁ KETTY

Překlad: Jan Tomek
Úprava a režie: Miloš Stránský j.h.
Hudba: Lubomír Šrubař j.h.
Návrh scény: Stanislav Gerstner j.h.
Realizace scény: Martin Mezera
Zvuk: František Kunst
Světla: Martin Mezera

Osoby a obsazení:

Ketty	Štěpánka Mezerová
Vili, její muž	Marián Srpoň
Jimmy	Vladimír Mátl
Maggie, jeho žena	Martina Nováčková
Zoé, služka	Pavčina Pejchalová
Ředitelka sirotčince	Ludmila Dostálová
Strážník	Karel Hřeben
Henry, číšník	Jiří Musil
Maud	Veronika Rutschová
Autorská práva k dílu zastupuje Dilia	

• **Sobota 21. května 2005 ve 14 hod.**

Délka představení 90 min. bez přestávky

Slovo o souboru

Amatérský divadelní soubor Zmatkaři založil František Kunst na podzim roku 1993. Zakládající členové souboru pocházejí z Dobronína, Jihlavy a Polné. Během své jedenáctileté existence prošel soubor různými obměnami a rozrostl se i o ochotníky ze Stříteže a Třeště.

Od vzniku Zmatkařů soubor spolupracoval s hercem Horáckého divadla Miroslavem Večerkou, který se postaral o dramaturgii a režii. Druhým režisérem po odchodu Mirka Večerky se stal (po šesti sezonách v Horáckém divadle) Petr Žák, který se režijně zaměřuje především na vlastní dramatizace literárních předloh z české klasiky. Se souborem začal spolupracovat jako hostující režisér pan Miloš Stránský, bývalý ředitel a dosud aktivní herec Horáckého divadla. Umělecký šéf téhož divadla, pan Michael Junásek, pak také přislíbil v nejbližší budoucnosti se Zmatkaři režijně spolupracovat.

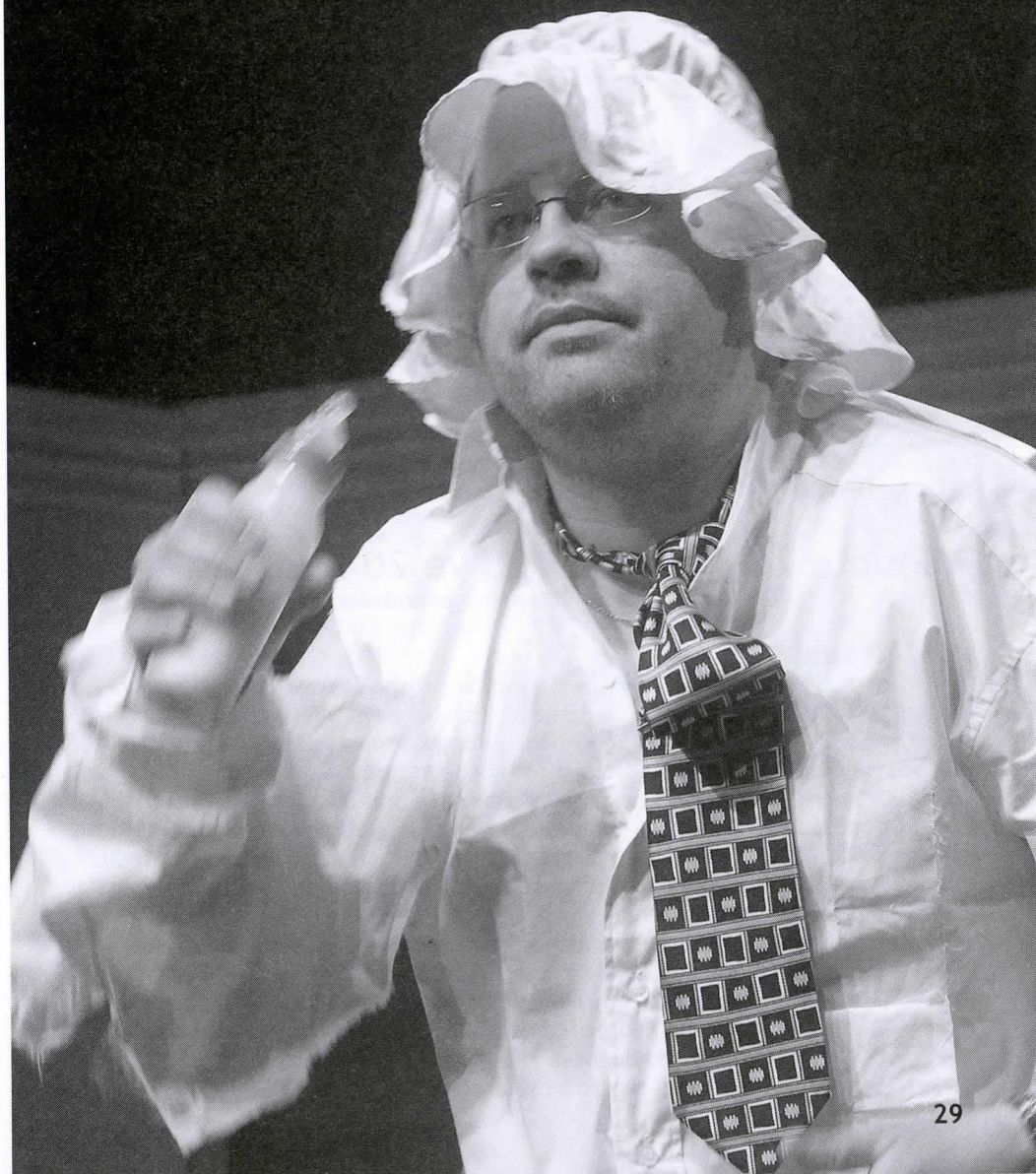
Soubor většinou uvádí veselohry a pravidelně se úspěšně zúčastňuje přehlídek amatérských divadel v Němčicích nad Hanou, Libochovicích, Dačicích, Havl. Brodě a Třešti. Třikrát ve své historii postoupil na Národní přehlídky Krakonošův podzim ve Vysokém n. Jiz., Divadelní Třebíč a Popelka Rakovník.▶

Slovo o hře

Mistrně napsaná situační komedie je poučná hlavně pro ženy. Je totiž o tom, že by si měly uvědomit, že i sebemenší lež může vyústit v obrovskou katastrofu.

Prolhaná Ketty je nejen zdrojem dobré zábavy, ale i poučení, že lhát se nevyplácí - natož vlastnímu manželovi.

Anton Pavlovič Čechov RACEK

Překlad: Leoš Suchařípa

Režie: René Vápeník

Výprava: Petr Kolínský

Hudební spolupráce: Otakar Votýpka

Technická spolupráce: Štěpán Kryski

Osoby a obsazení

Irina Arkadinová	Jaroslava Chánová j.h.
Konstantin Treplev	Jaroslava Dominová
Šamrajev	Roman Mařík
Petr Sorin	Jiří Pokorný j.h.
Nina Zarečná	Vladimír Voldřich j.h.
Semjon Medvěděnko	Jarmila Maříková
Pavčina	Dalibor Návara
Máša	Jana Procházková j.h.
Boris Trigorin	Vendula Koželuhová
Jevgenij Dorn	Jan Vozábal
Jakov	Petr Kronika
Štěk	Jaroslav Šakal Jílek
	Petty Procházková - Pokorná j.h.

• **Sobota 21. května 2005 ve 20 hod.**

Délka představení 120 min. s přestávkou

Slovo o souboru

Čím to, že můj racek jal se usednout na sedlovou střechu českokrumlovského divadla? A zajímá to vůbec někoho? Dejme tomu.... Vždycky jsem snil (společně s Kubeši a Zborníky) o tom, dát dohromady jihočeskou „sebranku“ dobrých hráčů a vždycky tomu něco stálo v cestě anebo cestou nebylo vhodné místo...

Až, jakoby náhodou, jsem o touze racka hrát a hrát a hrát mluvil se svými Zborníky a Kubeši v době, kdy připravovali krumlovské slavnosti se „sebrankou“ mladých divadelníků okolo Českokrumlovské scény, která se po dohodě s Honzou Vozábalem (ředitelem divadla) stala základnou mého racčího hejna. (Jistě pochopíte, proč pana Vozábala najdete v kolonce osoby a obsazení).

Nedostávalo se však osobností odpovídajících konvenci vnějšího ztvárnění postav vyššího věku. Oslovil jsem tedy některé z kolegů, kteří mě před 19 lety učili divadelní základy - konkrétně manžele Pokorných a Procházkovy. A jako má Quentin Tarantino Umu Thurman, mám já svou Jarušku Chánovou, která byla vždycky pro mě Arkadinovou. Pak zbývalo jen nabídnout spolupráci ikoně budějovického „Déčka“ Vláďovi Voldřichojc...

Tím pádem už pár měsíců startujeme na víkendy z vyšehradské skály, od Šemíka poblíž Masných krámů, ze stavidla vodňanského rybníka a zavěšujeme se do vzdušných proudů nad Vltavou meandrovitě spěchajících pod krumlovskými střechami (před dvěma lety doslova...)

Splněním snu o spojení určitých lidí na jednom jihočeském jevišti jsem se vrátil ke svému divadelnímu jezeru....

Námět na krátkou povídku...

Jo, a taky se v Krumlově dobře jí, pije a „cvaká se“ na jezu....

Krrjé kverr kekek
René fRacek Vápeník

Slovo o hře

Racek chechtavý (Larus ridibundus) Nejhojnější racek v celé Evropě. Hnízdí na rybnících, často ve velkých koloniích. Na tahu se shlukuje na řekách, polích i ve velkých městech. Živí se hmyzem, červy a drobnými rybami.

Velikost holuba, délka 36 cm, rozpětí křídel 100 cm. Ve svatebním šatě má namodralý plášť, bílý přední křídelní lem, kávově hnědou kapuci na hlavě, červené nohy a zobák. V prostém šatě je hlava bílá, s tmavou skvrnou u ucha. Mláděta mají hnědou hlavu, záda a svrchní stranu křídel, koncová ocasní páska je černá. Prachový šat je rezavě hnědý, svrchu tmavě skvrnitý, zobák a nohy jsou špinavě masové.

Společenský a hlučný pták, často se ozývá chraptivým hlasem „krrjé kverr kekek“.

Ornitologický atlas

Vicen, Janček a kol. Disk

GENIÁLNA EPOCHA PODĽA SCHULZA

/Pokus o dramatickú rekonštrukciu/

Réžia: Dušan Vicen
Dramaturgia: Vlado Janček
Scéna: Milan Mikula
Kostýmy: Šimon Pán
Svetlá: Matúš „Fero“ Albert

Účinkujú

Ján Rampák, Vít Bednárik, Pavol Lančarič, Zlata Kazimírová, Dana Gudabová, Ivan Kazimír, Milan Brežák, Jana Albertová, Michal Mažari

• Neděle 22. května 2005 v 10 hod.

Délka představení 90 min.

Slovo o súbore

Divadelný súbor DISK pracuje v Trnave nepretržite a možno povedať, úspešne od roku 1955. Svoju činnosť začal klasickým inscenovaním divadelných hier slovenských i svetových dramatikov (1955 - 1986).

Zásadná zmena sa v súbore uskutočnila v roku 1987, keď do súboru prichádza Blaho Uhlár. DISK začína realizovať autorské divadlo a stáva sa jedným z priekopníkov nového smeru v slovenskom divadle „polytématickej dekompozície“. V tomto období (1987 - 1993) sa súbor stáva pravidelným účastníkom najvyšších celoslovenských prehliadok a 2-krát získal i hlavné ceny (1987, 1989). V roku 1988 za inscenáciu B. Uhlára a kol. DISK A čo? získal cenu ministra kultúry Tvorivý čin roka.

Od roku 1993 DISK spolupracuje s režisérom Dušanom Vicenom (v roku 2001 ukončil štúdium divadelnej réžie na VŠMU v Bratislave). Súbor pokračuje v svojskom štýle tvorby, ale príchod Dušana Vicena prináša do nej novú poetiku.

I v tomto období (1993 - 2005) je DISK takmer pravidelným účastníkom najvyšších celoslovenských prehliadok a 3-krát získal i hlavné ceny (1994, 2001, 2002). Medzi najúspešnejšie inscenácie DISK-u, pod režijným vedením Dušana Vicena, patrí D. Vicen, V. Janček a kol. DISK, Geniálna epocha podľa Schulza (Pokus o dramatickú rekonštrukciu). Inscenácia mala premiéru 4. 7. 2001 na III. medzinárodnom festivale amatérskych a nezávislého divadla MB (apostrof) 99 v Prahe v Divadle Na zábradlí, kde získala Hlavnú cenu udeľovanú na základe hlasovania divákov. Po úspešnej premiére v Prahe dostal DISK viacero ponúk na účinkovanie na festivaloch v zahraničí. Z finančných dôvodov sa však zúčastnil iba na troch: v Poľsku - Bielsko-Biala (2001) a Krakov (2002) a v Brazílii - Itajaí (2002). Inscenácia získala na celoslovenskej súťažnej prehliadke Belopotockého Mikuláš 2002 Hlavnú cenu a zúčastnila sa na Scénickej žatve 2002 v Martine. ►

Najnovšia inscenácia DISKu, D. Vicen a kol. DISK Kauza Bvlgakoff (Seansa čiernej mágie a jej úplné odhalenie) mala premiéru 8. 11. 2003 v Divadle J. Palárika v Trnave. Predstavenie sa stretlo s pozitívnou odozvou ako u divákov, tak i u odbornej poroty, ktorá jej v rámci festivalu Divadelné inšpiratívne vystúpenia udelila cenu „KRÁL INŠPIRÁCIE“. Na Celostátnej prehliadke divadla mladých a mladého alternatívneho divadla XXX. Divadelné Šurany 2004 získala cenu diváckej poroty. A v dňoch 28. 6. - 3. 7. 2004 sa DISK ňou zúčastnil na medzinárodnom festivale nezávislých a amatérskych divadiel VI. MB (apostrof) 99, Praha 2004, dňa 3. 9. 2004 na Scénickej žatve 2004 v Martine a v októbri 2004 na Festivale slovenského umenia v Českej republike v Jihlave.

Súbor so svojimi inscenáciami pravidelne účinkuje v divadle STOKA v Bratislave. Od januára 2004 DISK rozšíril svoje pôsobisko aj na Nultý priestor - A4, ktorý je druhou scénou v Bratislave, kde bude tiež pravidelne reprízovať svoje inscenácie.

Okrem uvedených aktivít má DISK v súčasnosti potvrdenú účasť s inscenáciou Vicen, Janček a kol. DISK, Geniálna epocha podľa Schulza (Pokus o dramatickú rekonštrukciu) na festivale Dni európskeho amatérskych divadla v Rudolstadte - Nemecko, ktorý sa uskutoční v dňoch 26. - 29. 5. 2005.

Slovo o inscenácii

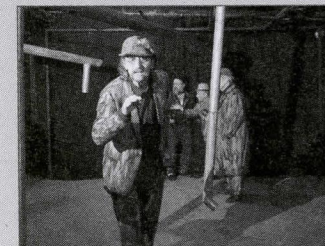
Inscenácia z dielne DISKu, na ktorej sa okrem hercov - členov súboru a režiséra Dušana Vicena scenáristicky, aj dramaturgicky podieľa enfant terrible slovenskej literatúry Vlado Janček a scénograficky výtvarník Milan Mikula.

Inscenácia vzniká postupne od vopred daného námetu s hrubým náčrtom scenára, cez jeho dotváranie formou hereckých improvizácií, až po konečný dramatický a javiskový tvar.

Hlavnou postavou je malý divadelný súbor, ktorý priamo pred očami divákov zápasí s literárnym odkazom málo známeho, ale geniálneho poľského spisovateľa Bruna Schulza, popraveného v roku 1942 nacistickým gestapákom.

Úryvky nacvičeného opusu o Schulzovom živote a diele sú neustále prerušované pretriasaním, v kontexte Schulzovho diela, malicherných vnútrosuborových ľudských problémov, ale aj problémov vychádzajúcich zo samotnej podstaty Schulzovho diela. Z toho vzniká množstvo bizarných a tragikomických situácií.

Schulzovo dielo tak pôsobí ako niečo, k čomu nie sme schopní preniknúť v dôsledku vlastnej malosti a povrchnosti.

Premiéra: 4. júla 2001 na divadelnom festivale v Divadle Na zábradlí v Prahe.

Slovenská premiéra: 7. septembra 2001 v Trnavskom divadle.

PARTNEŘI PROJEKTU DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Horácké noviny

LIST ZÁPADNÍ MORAVY

Region 87.9

ČESKÝ ROZHLAS

DOBŘÝ JAKO TENKRÁT

nipos

artama

Projekt uskutečněný za finanční
podpory Středočeského kraje
a Kraje Vysočina

KVIZ

TŘEBÍČ

FEMAD PODĚBRADY / DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Vydalo Národní informační středisko pro kulturu - útvar ARTAMA Praha.
Grafická úprava, předtisková příprava a tisk: Relative design - dílna grafického designu
Třebíč, Komenského nám. 141. www.relativedesign.cz
Náklad 800 výtisků.